

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **Ing. X. Y.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Šimonem Petákem, Ph.D., LL.M.
sídlem V Kolkovně 3, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2020, č. j. 42313/2019-MZE-14113

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. V nyní projednávané věci Státní zemědělský a intervenční fond (dále jen „SZIF“) uložil žalobci povinnost vrátit dotaci ve výši 5 300 000 Kč. Žalobce s jeho rozhodnutím nesouhlasí.
2. Žalobce podal dne 14. 6. 2011 žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova (dále jen „PRV“) na projekt s názvem Stolařství (dále jen „projekt“). Dotace byla žalobci vyplacena dne 4. 11. 2013. Dne 6. 2. 2018 rozhodl SZIF o ukončení administrace dotace, jelikož následnou kontrolou provedenou pracovníky SZIF dne 21. 7. 2016 v místě realizace projektu a na základě dodatečného kontrolního šetření provedeného dne 23. 8. 2016 bylo zjištěno porušení dotačních pravidel. Rozhodnutím ze dne 19. 7. 2019, č. j. SZIF/2019/0497953, SZIF uložil podle § 11a zákona č. 256/2000 Sb. o Státním zemědělském intervenčním fondu (dále jen „zákon o SZIF“) žalobci povinnost vrátit do 60 dnů ode dne doručení finanční prostředky ve výši 5 300 000 Kč (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal, o odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 1. 2020, č. j. 42313/2019-MZE-14113 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá svou žalobou.

Obsah správního spisu

3. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
4. Dne 14. 6. 2011 podal žalobce žádost o dotaci z programu rozvoje venkova s registračním číslem 11/013/3110a/342/000377 na projekt s názvem Stolařství. Žalobce podepsal dne 24. 1. 2012 veřejnoprávní smlouvu (dále jen „Dohoda“), kterou se zavázal k plnění Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty z programu rozvoje venkova na období 2007-2013, opatření III.1.1 Diverzifikace činností nezemědělské povahy, záměru a), platných pro 13. kolo příjmu žádostí (dále jen „Pravidla“).
5. Žalobce požádal dne 29. 5. 2013 o proplacení dotace. Této žádosti bylo vyhověno a dotace ve výši 5 300 000 Kč byla žalobci dne 4. 11. 2013 vyplacena.
6. Dne 8. 10. 2015 proběhla v místě realizace projektu první cílená kontrola ex post. V protokolu o kontrole č. j. SZIF/2015/0579349 v kolonce „kontrolní zjištění“ uvedl SZIF „Bez závad“. Dne 21. 7. 2016 a dne 23. 8. 2016 proběhla další kontrola ex post. V protokolu o kontrole č. j. SZIF/2016/0595254 v kolonce „kontrolní zjištění“ uvedl SZIF následující:

Při kontrole ex - post na místě realizace projektu nebyl umožněn vstup do jednoho ze dvou klimatizovaných skladů dřeva s odůvodněním, že příjemce dotace od skladu nemá klíče. Ve druhém klimatizovaném skladu dřeva při kontrole nebylo uskladněno žádné dřevo pro zpracování ve stolařské dílně. V době ohlášené kontroly dne 21. 7. 2016 ve stolařské dílně nebyli žádní zaměstnanci s odůvodněním, že všichni tři zaměstnanci dílny čerpají dovolenou. Administrativní část a vybudované sociální zázemí pro tři zaměstnance dílny jsou svým rozsahem předimenzované. Jedná se celkem o 4 WC, 3 koupelny, 1 zasedací místnost, 4 kanceláře a jednu místnost s lůžkem. V době kontroly v kancelářích nikdo nepracoval. Při neohlášené kontrole dne 23. 8. 2016 ve stolařské dílně opět nebyli žádní zaměstnanci. Vstup do klimatizovaného skladu dřeva, který byl přístupný při kontrole dne 21. 7. 2016, byl při neplánované kontrole uzavřen izolačními deskami. V druhém klimatizovaném skladu nebylo uskladněno žádné dřevo pro zpracování v dílně. Administrativní část se sociálním zázemím byla uzamčena. Při kontrole na místě nebyla na objektu dílny nalezena žádná informace o provozní době stolařské dílny.

7. SZIF zaslal žalobci dne 6. 2. 2018 oznámení o ukončení administrace žádosti o dotaci z programu rozvoje venkova, č. j. SZIF/2018/0119729 (dále jen „oznámení“), kterým žalobci sdělil, že následnou kontrolou provedenou pracovníky SZIF dne 21. 7. 2016 v místě realizace projektu a na základě dodatečného kontrolního šetření provedeného dne 23. 8. 2016 (protokol o kontrole č. 22101480, č. j. SZIF/2016/0595254) bylo zjištěno porušení kapitoly 8, bodu 4 Pravidel, tedy podmínky, že projekt musí splňovat účel a rozsah opatření/záměru, jinak nastává sankce „C“ spočívající ve vrácení dotace ve výši 100 %. V oznámení SZIF uvedl, že dva sklady s trvalou teplotou (řízená atmosféra) pro skladování a sušení dřeva a dřevěných výrobků v 1. nadzemním podlaží neslouží účelu uvedenému v projektu.
8. Ve vztahu k oznámení podal žalobce dne 27. 3. 2018 žádost o přezkum.
9. Dne 2. 5. 2018 SZIF vyzval žalobce, aby pro účely žádosti o přezkum dodal pracovní smlouvy pracovníků přijatých na nově vytvořená pracovní místa, důkazní materiál, kterým v době vázanosti projektu žalobce propagoval truhlářskou dílnu a faktury za nakoupené dřevo pro truhlářskou výrobu, doklady o úhradě těchto faktur, případně další faktury nebo doklady z účetnictví, ze kterých bude prokazatelné, že předkládaný projekt Stolařství skutečně žadateli diverzifikuje zemědělskou činnost – včelařství.
10. Žalobce reagoval zasláním některých podkladů kurýrem dne 10. 5. 2018. V průvodním dopise uvedl, že zasílá celkem 10 pracovních smluv zaměstnanců, 5 listů o propagaci stolařství (3 letáky propagující stolařství, doklad o zaplacení tisku letáků a potvrzení o prezentaci v kamenném obchodě) a 36 listů dokladů souvisejících s truhlářskou výrobou. Tyto doklady se týkají nákupu řeziva, kulatiny, truhlářského lepidla, spojovací techniky a spotřebního materiálu ke strojům. Ve skladech bylo dle žalobce uskladněno za uvedené období celkem 300 metrů krychlových dřeva.
11. Dne 22. 5. 2018 požádal SZIF Českou správu sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) o sdělení seznamu zaměstnanců žalobce přihlášených k pojištění za období od 1. 5. 2014 do 31. 01. 2017. Sdělením ze dne 23. 5. 2018, č. j. 45006/018312/18/030/PV, dodala ČSSZ tabulku zaměstnanců žalobce přihlášených k pojištění od 1. 5. 2014 do 31. 1. 2017.
12. Žalobce měl dle záznamů ČSSZ přihlášené následující zaměstnance:
 - I. Y. (od 20. 4. 2015 do 31. 5. 2017),
 - J. Y. (od 1. 5. 2014 do 31. 12. 2014 a od 1. 11. 2015 do 30. 6. 2016),
 - A. R. (od 1. 5. 2014 do 31. 10. 2015 a od 1. 4. 2016 do 30. 4. 2017),
 - G. H. (od 1. 1. 2015 do 31. 10. 2015),
 - K. L. (od 20. 4. 2015 do 15. 4. 2016),
 - M. N. (od 15. 4. 2016 do 10. 11. 2017),
 - O. P. (od 1. 7. 2016 do 30. 6. 2017),
 - S. T. (od 1. 5. 2017 do 30. 4. 2017).
13. Dne 3. 8. 2018 žalovaný žalobce vyrozuměl, že přezkumná komise pro projektová opatření z Programu rozvoje venkova potvrdila, že postup SZIF spočívající v ukončení administrace dotace a uložení sankce „C“ byl správný. Žalobcem doložené dokumenty neprokázaly, že byly plněny podmínky Pravidel včetně splnění účelu a rozsahu opatření. Doložené dokumenty plně neprokázaly zajištění diverzifikace činnosti zemědělského subjektu v nezemědělských podnikatelských činnostech. V doložených dokumentech byly navíc

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

shledány nesrovnalosti, například v rámci doložených pracovních smluv byl zjištěn nesoulad s údaji od České správy sociálního zabezpečení.

14. Sdělením ze dne 19. 3. 2019, č. j. SZIF/2019/0225427, SZIF oznámil žalobci zahájení řízení o vrácení části dotace. SZIF žalobce vyzval k uhrazení částky 5 300 000 Kč a zároveň ho poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v této věci.
15. Ve vyjádření k zahájenému řízení ze dne 16. 4. 2019 žalobce uvedl, že ukončení administrace projektu, jakožto i následné řízení o vrácení dotace z důvodu nesplnění účelu a rozsahu opatření/záměru je nepodložené a neodpovídající skutečnosti. Žalobce ve stolařské dílně zaměstnával celkem pět osob, z toho tři stále zaměstnává. V truhlárně probíhala truhlářská výroba, za rok 2015 činily tržby přes 590 000 Kč, v následujících letech pak 238 000 Kč (2016), 365 000 Kč (2017) a 200 000 Kč (2018). Do roku 2018 nebylo v celém areálu jiné provozovny než stolařství. Elektrická energie dodaná do areálu tedy musela být spotřebována pouze stroji a technologií v dílně. Z vyúčtování spotřeby elektřiny dokládajícího její odběr je tedy zřejmé, že projekt byl realizován. K vyjádření žalobce připojil další dokumenty k prokázání splnění podmínek Pravidel.
16. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 19. 7. 2019 SZIF rozhodl, že se žalobci ukládá povinnost vrátit do 60 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí finanční prostředky ve výši 5 300 000 Kč, které mu byly poskytnuty jako dotace v rámci PRV. V prvostupňovém rozhodnutí SZIF shrnul průběh řízení (str. 1–6) a závěry z jednání přezkumné komise (str. 6–11). Na str. 12 dospěl SZIF k závěru o porušení tří částí Pravidel, konkrétně části A, Kapitoly 4 písm. g); části A, Kap. 3, písm. k) a části B, přílohy č. 3 Pravidel. SZIF následně reagoval na námítky žalobce vznesené ve vyjádření k zahájenému řízení (str. 13–26).
17. V rámci shrnutí závěrů přezkumné komise SZIF (str. 9 prvostupňového rozhodnutí) uvedl, že příjemce dotace opakovaně doložil na SZIF smlouvy, které nesouhlasí s údaji od ČSSZ. U zaměstnanců J. Y. a A. R., není splněn závazek preferenčního kritéria na vytvoření a obsazení tří nových pracovních míst v režimu A v období od 4. 5. 2014 (šest měsíců od proplacení dotace) do 24. 1. 2017 (konec lhůty vázanosti). Závazek nebyl plněn minimálně 5 měsíců. Důvodem je, že žalobce nedoložil některé pracovní smlouvy. Žalobce dále neměl a nemá žádné webové stránky propagující činnost stolárny v P. Na propagačních letácích pro rok 2014 a 2015 nejsou uvedeny žádné kontaktní údaje výrobce pro zájemce o propagované výrobky truhlárny. Není zde uvedeno telefonní číslo a ani e-mailová adresa. Daňový doklad číslo 16PH011 s datem vystavení 13. 1. 2016 a současně Příjmový pokladní doklad číslo 16PH011 ze dne 13. 1. 2016 na částku 101 640,- Kč byl vystaven společností FISO CZ s.r.o., Na Břehu 260/1, 190 00 Praha 9 Vysočany. Podle výpisu z obchodního rejstříku společnost FISO CZ s.r.o. v době vystavení těchto dokladů již neexistovala.
18. Žalobce se dne 29. 7. 2019 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. V odvolání žalobce uvedl, že správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a dále svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka. Tyto skutečnosti má zjišťovat i bez návrhu, jelikož se jedná o řízení z moci úřední. Žalovaný neprovedl žalobcem navrhované důkazy výsledky několika osob – zejména zaměstnanců žalobce. SZIF podle žalobce neprojevil ani sebemenší snahu zjistit okolnosti svědčící i ve prospěch účastníka a spokojil se toliko s opětovným konstatováním předcházejícího, aniž by účastníka konkrétně vyzval k doplnění. Odkazování se na výzvu ze dne 10. 5. 2018 pro účely jednání přezkumné komise nemůže nahrazovat výzvu k doplnění ve správním řízení, které vedlo k vydání prvostupňového rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

19. V napadeném rozhodnutí ze dne 15. 1. 2020 žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl. Na 24 stranách shrnul průběh dosavadního řízení. V rámci samotného vypořádání odvolacích námitek (na posledních třech stranách rozhodnutí) žalovaný uvedl, že výsledky svědků, které odvolatel navrhuje, by byly zcela nadbytečné, neboť SZIF dostatečně prokázal porušení Pravidel tak, jak je uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Výsledky svědků by dle názoru žalovaného v tomto případě nemohly přinést jiné skutečnosti než ty, které vyplývají z dosavadního řízení. Nedodržení účelu Projektu uvedeného v Žádosti o dotaci bylo dostatečně prokázáno jak z kontroly na místě, tak z předložených dokumentů v průběhu řízení. Žalovaný dále uvedl, že nedostatečná propagace Projektu byla odvolateli vytýkána jako dílčí důkaz toho, že Projekt nesplňuje účel poskytnuté dotace. Žalovaný uzavřel, že v rámci odvolacího řízení odvolatel neprokázal žádné skutečnosti, které by zpochybňovaly skutková zjištění učiněná ze strany SZIF a povinnost odvolatele vrátit výše uvedené finanční prostředky ve výši 5 300 000 Kč.

Žaloba

20. Žalobce se žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné, nezákonné, věcně nesprávné a vydané v návaznosti na nezákonný proces.

Lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013

21. Žalobce namítá nepřezkoumatelnost, nezákonnost i věcnou nesprávnost ve vztahu ke lhůtě podle čl. 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013. Čl. 54 odst. 1 stanoví, že v případě neoprávněných plateb v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti požádají členské státy u příjemce o vrácení těchto plateb do 18 měsíců poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti. Žalobce namítá, že tato lhůta je prekluzivní. Jejím uplynutím zaniká právo SZIF požadovat vrácení dotace.
22. Svůj závěr o prekluzivní povaze lhůty žalobce opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Afs 280/2017-57. Žalovaný vědomě rozhoduje proti judikatuře správních soudů, aniž by byl schopen svůj závěr podložit něčím víc, než vlastním pohledem na výklad čl. 54.

Nevypořádání odvolací argumentace a neprovedení navrhovaných důkazů

23. Žalobce namítá, že odůvodnění vypořádání s odvolacími důvody je jen stručným shrnutím názoru SZIF. Žalovaný pouze přejal argumentaci prvostupňového rozhodnutí, aniž by bylo patrné, že se odvoláním skutečně zabýval, nezávisle ho posoudil a řádně odůvodnil. Celá část odůvodnění doplněná žalovaným tvoří pouze tři stránky samotného odůvodnění napadeného rozhodnutí.
24. Žalovaný dále pochybil, když neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Žalovaný tyto návrhy vypořádává tím, že dané důkazní prostředky by nemohly přinést jiné skutečnosti než ty, které vyplývají z dosavadního řízení. Žalovaný tak potvrzuje, že celé řízení před SZIF i před žalovaným bylo pouze řízením *pro forma*. Názor správních orgánů byl znám již předem.
25. Žalobce nesouhlasí s hodnocením žalovaného, že je projekt nefunkční. Žalovaný podle něj s žalobcem pouze nesouhlasí, aniž by uvedl konkrétní porušení podmínek. Předchozí

části odůvodnění přitom shrnují pouze dosavadní průběh sporu. Napadené rozhodnutí neobsahuje přezkoumatelné zachycení myšlenkových pochodů vedoucích k jeho vydání.

26. Žalovaný rovněž s žalobcem pouze nesouhlasí, že propagace projektu byla dostatečná. Rozsah propagace přitom nebyl hodnotícím kritériem. K posuzování propagace navíc žalovaný postrádá odbornost a zkušenosti.

Nezákonné vyloučení odkladného účinku

27. Žalobce namítá, že žalovaný nezákonně vyloučil odkladný účinek odvolání. Vyloučit odkladný účinek je možné jen ve výjimečných případech s tím, že žalovaný vylučuje odkladný účinek a priori u všech obdobných rozhodnutí, a to se záměrem obejít dvojinstančnost řízení. V tom žalobce spatřuje zásah do samotné podstaty právního státu.

Věcná nesprávnost a rozpor se zásadou materiální pravdy

28. Žalobce namítá, že žalovaný v rozporu se zásadou materiální pravdy nezkoumal, zda pracovní místa byla skutečně vytvořena. Vycházel pouze z údajů poskytnutých okresní správou sociálního zabezpečení. Žalobce uvádí, že co se týká zaměstnanců na hlavní pracovní poměr, tak došlo k výpadku po dobu pěti měsíců. Žalobce však vytvořil pracovní místa i pro pracovníky pracující na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Žalobce je přesvědčen, že při zohlednění pracovníků pracujících na základě dohody o provedení práce C. D. a E. F. kritérium vytvoření pracovních míst splnil.

Vyjádření žalovaného

29. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje žalobu zamítnout v celém rozsahu. Žalovaný uvádí, že dostatečně prokázal porušení tří pravidel s tím, že každé jedno nedodržení je sankcionováno sankcí „C“ spočívající ve snížení dotace o 100 %.

Lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013

30. Žalovaný se neztotožňuje s žalobcem, že lhůta podle čl. 54 nařízení č. 1306/2013 je lhůta prekluzivní. Prekluze podle žalovaného nastává pouze tam, kde to právní předpis výslovně stanoví, a to například souslovím „právo zanikne“. Takto a ani jiným způsobem lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 stanovena není.

Nevypořádání odvolací argumentace a neprovedení navrhovaných důkazů

31. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že nepovažoval za nutné provádět další důkazy navržené žalobcem, neboť skutkový stav považoval za dostatečně zjištěný. Odkazuje přitom na § 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „správní řád“) a tvrdí, že nebyly dány důvodné pochybnosti o tom, že došlo k porušení Pravidel, která žalobce jako příjemce dotace přijal podpisem Dohody. Žalovaný tvrdí, že další dokazování by bylo nadbytečné, protože tři konkrétní porušení byla již v řízení dostatečně popsána a doložena.
32. Dále žalovaný odkazuje na protokol o kontrole a uvádí, že jednotlivá porušení byla identifikována již v této fázi řízení a že napadené rozhodnutí na tyto závěry navazuje. Na straně 25 napadeného rozhodnutí jsou podle žalovaného jednotlivá porušení přesně specifikována a zároveň je zde uvedeno, že žalovaný souhlasí se závěry kontrolního orgánu. Tím má být podle žalovaného zajištěna přezkoumatelnost rozhodnutí a dostatečné odůvodnění uložené sankce.

33. V souvislosti s preferenčním kritériem týkajícím se vytvoření tří nových pracovních míst žalovaný uvádí, že žalobce předložil různé verze pracovních smluv, které měly prokazovat splnění tohoto kritéria. Podle žalovaného však tyto dokumenty vyvolávají pochybnosti o pravdivosti a úplnosti údajů, a proto bylo konstatováno nesplnění podmínek dotace. Žalovaný uzavírá, že celé řízení tvoří jeden logický celek, v němž byla porušení Pravidel opakovaně identifikována a vysvětlena.
34. Žalovaný dále zdůrazňuje, že nedostatečná propagace byla pouze jedním z dílčích kritérií při hodnocení dodržení účelu Projektu. Závěry ohledně provádění propagace jsou logicky a hodnověrně zdůvodněny. Stejně tak je zdůvodněno, z jakého důvodu nelze přihlídnout k důkazům, které žalobce předložil. Nejedná se tedy o svévolné závěry, ale o odůvodněné závěry, které odpovídají shromážděným podkladům.

Nezákonné vyloučení odkladného účinku

35. K vyloučení odkladného účinku žalovaný uvádí, že správní orgán může vyloučit odkladný účinek odvolání, pokud to vyžaduje veřejný zájem, a tato skutečnost musí být odůvodněna. Předpokladem přiznání odkladného účinku je současné splnění dvou podmínek. Prvním předpokladem je újma, kterou by pro žalobce znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí.
36. Druhým předpokladem je absence rozporu s důležitým veřejným zájmem. To v daném případě není splněno, neboť zpětné vymození dotace, která byla poskytnuta žalobci, který ale porušil podmínky pro její poskytnutí, slouží k ochraně veřejného zájmu. Veřejným zájmem je i ochrana finančních zájmů EU.

Věcná nesprávnost a rozpor se zásadou materiální pravdy

37. Žalovaný uvádí, že žalobcem tvrzené dohody o provedení práce C. D. a E. F. jsou dohodami uzavřenými dle § 75 zákoníku práce. Jedná se tedy o dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Zaměstnanci na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr tak nemohou být mezi nově vytvořená pracovní místa dle metodiky Pravidel zahrnuti.
38. Žalovaný dále uvádí, že je na odpovědnosti žalobce, že pracovní smlouvy předložil v několika různých verzích. Dále si Fond vyžádal podklady od ČSSZ, která vede údaje o zaměstnancích přihlášených k pojištění. Žalovaný shrnuje, že dostatečně prokázal, že žalobce požadovaná pracovní místa podle Pravidel nevytvořil.

Replika

39. Ve své replice žalobce opakuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze opakuje závěry prvoinstančního orgánu. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, že by se žalovaný skutečně zabýval odvoláním žalobce a že by prvostupňové rozhodnutí skutečně přezkoumal.
40. K povaze lhůty podle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 žalobce uvádí, že žalovaný až nyní ve svém vyjádření doplňuje argumentaci, která však měla být již součástí napadeného rozhodnutí. Žalobce zároveň uvádí, že žalovaný svůj výklad neustále mění a že napadené rozhodnutí je mimo jiné i v důsledku toho nepřezkoumatelné.
41. Žalobce uvádí, že řízení vedoucí k vydání rozhodnutí žalovaného bylo pouze formální a neproběhl v něm žádný věcný přezkum námitek žalobce. Žalovaný sám ve svém vyjádření potvrzuje, že porušení Pravidel byla opakovaně konstatována bez dalšího zkoumání.

Žalobce uvádí, že rozhodnutí bylo učiněno „od stolu“, bez shromažďování důkazů v jeho prospěch, čímž byla porušena jeho práva jako účastníka řízení.

42. Podle žalobce propagace projektu byla dostatečná. Rozsah propagace zároveň podle žalobce nebyl hodnotícím kritériem.
43. Žalovaný podle žalobce ve svém vyjádření vyloučení odkladného účinku odvolání dle § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu odůvodňuje existencí čl. 2 nařízení č. 809/2014 a aplikační předností komunitárního práva před právem vnitrostátním. Tato úvahu však měla být uvedena již v odůvodnění prvostupňového a následně napadeného rozhodnutí.
44. Žalobce uznává, že uzavřel dohody o provedení práce, které formálně spadají mezi dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Namítá však, že požadavek na vytváření pracovních míst výhradně v režimu pracovního poměru je nepřiměřený a neodpovídá účelu dotačního programu, kterým je podpora zaměstnanosti v regionu. Tvrdí, že i jiné formy pracovních vztahů, jako jsou dohody o provedení práce, mohou tento účel naplnit, pokud vedou ke srovnatelnému pracovnímu výkonu. Dále poukazuje na to, že Pravidla výslovně počítají i se sezónními pracovníky a kratšími pracovními úvazky, což podle něj svědčí o flexibilitě pravidel. Uzavírá, že trvání na formálním pracovním poměru není legitimní, je v rozporu s cílem programu a neodpovídá ani samotnému znění Pravidel.

Duplika žalovaného

45. Žalovaný ve své duplice uvedl, že městský soud v rozsudku ze dne 24. 6. 2021, č. j. 14 A 75/2020-48, došel k závěru, že lhůta 18 měsíců je lhůtou pořádkovou, upravující vztah mezi členským státem a EU. Podle žalovaného má povaha této lhůty dopady do desítek ev. stovek řízení o vrácení neoprávněně poskytnuté dotace. Rozsudek 14 A 75/2020-48 žalovaný připojil v příloze.

Triplika žalobce

46. Žalobce ve své triplice uvádí, že žalovaným doložený rozsudek 14 A 75/2020-48 jde přímo proti judikatuře Nejvyššího správního soudu. S tímto rozsudkem se žalobce neztotožňuje. Městský soud měl podle žalobce buď sám položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie nebo měl postupovat podle dosavadní judikatury.
47. Dále žalobce ve své replice uvádí, že z údajů, které doložila ČSSZ vyplývá, že ačkoli docházelo ke změnám zaměstnanců, tak počty zaměstnanců splněny byly, a to po celou dobu vázanosti projektu. Žalobce navíc zaměstnal osoby do té doby nezaměstnané, čímž vytvořil nová pracovní místa nejen u sebe (kam by mohl přijmout i osoby zaměstnané jinde), ale vytvořil pracovní místa pro osoby nezaměstnané, čímž pochopitelně ušetřil veřejným rozpočtům výdaje na ně.

Posouzení žaloby

48. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního; dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.)
49. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

50. Žalobce navrhoval provedení řady důkazů. Důkazy vyjmenované na straně 3, 4 a 6 žaloby jsou součástí spisového materiálu, který má soud k dispozici a kterým se dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobce dále navrhoval provedení výslechů svědků C. D. a E. F., a provedení důkazů listinami dohod o provedení práce těchto dvou svědků. Žalobce chtěl těmito důkazy prokázat skutečnost, že oba svědci pro žalobce pracovali, z čehož dovozuje, že plnil preferenční kritérium vytvoření nových pracovních míst. Soud shledal, že provedení těchto důkazů by bylo nadbytečné, jelikož práce konané mimo pracovní poměr nejsou pro hodnocení plnění preferenčního kritéria relevantní (viz níže). Žalobce na str. 9 žaloby uvádí, že řadou přímých i nepřímých důkazů lze prokázat, že provozoval a provozuje projekt stolařství. Tyto důkazy však blíže neoznačuje. Úlohou soudu v nyní projednávané věci je přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, nikoliv nahrazovat činnost správních orgánů (včetně provádění nově navržených blíže neurčených důkazů).
51. Usnesením ze dne 5. 12. 2023, č. j. 3 A 31/2020-169, soud řízení přerušil. Zjistil totiž, že Nejvyšší správní soud položil Soudnímu dvoru Evropské unie předběžnou otázku ohledně povahy lhůty podle čl. 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013. Tuto otázku Soudní dvůr Evropské unie zodpověděl rozsudkem ze dne 10. 4. 2025 ve věci C-657/23, M. K. proti Ministerstvu zemědělství. Usnesením ze dne 29. 5. 2025, č. j. 3 A 31/2020-189, soud vyslovil, že se v řízení pokračuje.
52. Soud si také vyžádal rozsudek Krajského soudu z Ústí nad Labem ze dne 5. 12. 2022, č. j. 102 T 24/2021-1759. Tímto rozsudkem byl žalobce zproštěn obžaloby ze spáchání zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. c) trestního zákoníku v souvislosti se skutky souvisejícími s nyní projednávanou dotací. Krajský soud v Ústí nad Labem uvedl, že „[j]ednání obžalovaného tedy nemá trestněprávní povahu. Za dostatečnou nápravu pochybení obžalovaného v celém dotačním řízení lze považovat sankci uloženou ve správním řízení, není nutné nápravu sjednávat instituty trestního práva“ a že „[...] formální pochybení obžalovaného [...] nemají podobu trestného činu. Na dané pochybení měl a mohl reagovat správní úřad, a ten taky správně reagoval, když vedl správní řízení, jež vyústilo do pravomocného rozhodnutí o vrácení dotace“.
53. Usnesením č. j. 3 A 31/2020-189 soud účastníky řízení vyzval, aby sdělili svá procesní stanoviska i s ohledem na tento rozsudek. Žalovaný uvedl, že se rozhodnutí trestního soudu zabývalo toliko otázkou trestní odpovědnosti. Zdůraznil, že podle krajského soudu lze za dostatečnou nápravu pochybení obžalovaného v celém dotačním řízení považovat sankci uloženou ve správním řízení a není proto nutné aplikovat instituty trestního práva. Žalobce se k výzvě soudu nevyjádřil.

54. Soud vyšel zejména z následující právní úpravy:

§ 1 odst. 2 písm. a) zákona o SZIF

Fond v souladu s právními předpisy, právem Evropské unie a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace.

§ 11a odst. 1 zákona o SZIF

V případě neoprávněné platby dotace kryté zcela nebo zčásti prostředky z rozpočtu Evropské unie postupuje Fond podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a podle tohoto zákona. Řízení o vrácení dotace Fond zahájí nejpozději do 10 let ode dne jejího vyplacení.

čl. 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013

V případě neoprávněných plateb v důsledku nesrovnalosti nebo nedbalosti požádají členské státy u příjemce o vrácení těchto plateb do 18 měsíců poté, co byla schválena kontrolní zpráva nebo podobný doklad konstatující, že došlo k nesrovnalosti, popřípadě poté, co tuto zprávu nebo podobný dokument obdržela platební agentura či subjekt odpovědný za zpětné získávání daných plateb. Odpovídající částky se v okamžiku podání žádosti o vrácení plateb zaznamenají do knihy dlužníků platební agentury.

Lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013

55. Mezi žalobcem a žalovaným je předně sporné to, zda je lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 lhůta prekluzivní nebo pořádková. Podle žalobce je lhůta prekluzivní. Žalobce má za to, že jejím uplynutím došlo k úplnému zániku práva SZIF požadovat vrácení dotace.
56. Povahou této lhůty se zabýval Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 10. 4. 2025 ve věci C-657/23, *M. K. proti Ministerstvu zemědělství*. Soudní dvůr na předběžnou otázku položenou rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v projednávané věci odpověděl, že osmnáctiměsíční lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 není prekluzivní. V odůvodnění svého rozsudku se zabýval zejména jazykovým a systematickým výkladem čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 a především jeho vztahem k nařízení č. 2988/95.
57. Na tento rozsudek následně navázal rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 30. 4. 2025, č. j. 5 Afs 205/2021-150. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že
- [...] lhůta podle čl. 54 odst. 1 nařízení č. 1306/2013 není lhůtou prekluzivní, takže jejím uplynutím nezaniká právo státu vymáhat neoprávněně poskytnutou dotaci na jednotlivci.
58. Právním názorem SDEU (k němuž se již dříve přiklonil jak pátý senát, tak rozšířený senát Nejvyššího správního soudu) je tedy zdejší soud vázán stejně jako všechny ostatní orgány veřejné moci ČR i dalších členských států EU. Soud proto musí shledat námitku žalobce s odkazem na rozsudek Soudního dvora nedůvodnou, přičemž by nemělo žádný smysl, aby na tomto místě podrobně vypořádával jednotlivé dílčí argumenty žalobce, které směřovaly k opačnému závěru.
59. Námitka žalobce, že lhůta podle čl. 54 nařízení 1306/2013 je lhůta pořádková, není důvodná.

Vyloučení odkladného účinku

60. Žalobce v žalobě dále namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné i vzhledem k vyloučení odkladného účinku odvolání podle § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu. Praxe SZIF je podle žalobce taková, že ačkoli vyloučení odkladného účinku má být pouze výjimečné, tak SZIF vylučuje odkladný účinek *a priori* u všech obdobných rozhodnutí. Snahou SZIF je vyhnout se dvojinstančnosti řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

61. Podle § 85 odst. 2 písm. a) správního řádu platí, že správní orgán může odkladný účinek odvolání vyloučit, jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem.
62. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že naléhavý veřejný zájem spočíval v ochraně finančních zájmů EU, které vyžadují stanovení platební lhůty 60 dnů pro vrácení neoprávněně poskytnuté platby od doručení samotného rozhodnutí a stanoví započetí běhu lhůty pro výpočet penále po uplynutí platební lhůty až do okamžiku vrácení nebo odečtení částky. Žalovaný jednoznačně identifikoval naléhavý finanční zájem a důvod pro vyloučení odkladného účinku ve svém rozhodnutí uvedl. Je pravdou, že vyloučení odkladného účinku má být výjimečné, žalobce však nijak nedokládá, že žalovaný odkladný účinek vylučuje plošně.
63. Soud se neztotožnil s žalobcem, že vyloučením odkladného účinku se SZIF vyhýbá dvojinstančnosti řízení. Žalobce měl možnost podat proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání. Této možnosti žalobce využil a žalovaný o odvolání rozhodl nyní napadeným rozhodnutím. Vyloučení odkladného účinku odvolání nezákonnost napadeného rozhodnutí nezpůsobuje.
64. Námitka není důvodná.

Námitka nepřezkoumatelnosti a věcné nesprávnosti rozhodnutí

65. Žalobce dále namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Podle žalobce žalovaný neidentifikoval konkrétní porušení Pravidel a prvostupňové rozhodnutí fakticky nepřezkoumal. Napadené rozhodnutí podle žalobce neobsahuje přezkoumatelné zachycení myšlenkových pochodů vedoucích k jeho vydání.
66. Věcnou nesprávnost žalobce spatřuje v tom, že správní orgány nezohlednily zaměstnance pracující pro něj na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. V případě, že by je zohlednily, preferenční kritérium vytvoření a udržení tří pracovních míst by žalobce splnil.
67. SZIF v prvostupňovém rozhodnutí shledal porušení tří částí Pravidel:

Dodržení účelu projektu (část A, Kap. 4, písm. g):

Příjemce dotace se zavazuje, že dodrží účel projektu uvedený v Žádosti o dotaci a splní veškeré další specifické podmínky po celou dobu trvání závazku; C,

Úmyslné předložení nepravdivého důkazu (část A, Kap. 3, písm. k):

Dotaci nelze poskytnout rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. V kterémkoli z těchto dvou případů bude žadatel/příjemce dotace navíc vyloučen z poskytování dotace v rámci téhož opatření během daného a následujícího roku; C.

Plnění a hodnocení preferenčních kritérií – vytvoření pracovních míst (část B, Přílohy č. 3)

Preferenční kritéria jsou závazná a jakékoliv nesplnění podmínek preferenčních kritérií nebo předložení nepravdivých či neúplných údajů pro hodnocení preferenčních kritérií se posuzuje jako nedodržení podmínek dotace; C.

68. SZIF v prvostupňovém rozhodnutí vycházel jednak z protokolu o kontrole ex post a jednak ze zjištění přezkumné komise. Právě ze zjištění přezkumné komise SZIF obsáhle cituje. Žalovaný, jako odvolací správní orgán, se se závěry prvostupňového orgánu ztotožnil a prvostupňové rozhodnutí přezkoumal v mezích stručných a obecných odvolacích námitek.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

69. SZIF ve svém závěru o porušení Pravidel vycházel zejména ze zjištění přezkumné komise. Přezkumná komise hodnotila doklady předložené žalobcem. Jednalo se o 10 pracovních smluv zaměstnanců, 5 listů o propagaci stolařství (3 letáky propagující stolařství, doklad o zaplacení tisku letáků a potvrzení o prezentaci v kamenném obchodě) a 36 listů dokladů souvisejících s truhlářskou výrobou. Ve většině předložených dokladů shledala přezkumná komise nesrovnalosti. Přezkumná komise konstatovala, že doložené dokumenty neprokázaly, že byly plněny podmínky Pravidel včetně splnění účelu a rozsahu opatření. Doložené dokumenty podle přezkumné komise plně neprokázaly zajištění diverzifikace činnosti zemědělského subjektu v nezemědělských podnikatelských činnostech (stolařství).
70. Přezkumná komise konstatovala, že žalobce opakovaně předkládal různé verze pracovních smluv – v případě zaměstnankyně S. T. dokonce pět verzí. Doložené pracovní smlouvy navíc nekorespondovaly s údaji ČSSZ.
71. Žalobce dále doložil dvě faktury od společnosti FISO CZ s.r.o., která dle údajů ve veřejném rejstříku v době vystavení faktury již neexistovala.
72. SZIF konstatoval, že nesrovnalosti vykazuje i řada faktur od dodavatelů i vystavených faktur. Na fakturách chybí podpis a razítko výstavce faktury, nesouhlasí částky k úhradě s rozpisem DPH, případně chybí doklady o zaplacení těchto faktur.
73. SZIF navíc dále upozornil, že žalobce vůbec nedoložil doklady potvrzující nákup vybavení stolařské dílny, které specifikoval v žádosti.
74. SZIF v prvostupňovém rozhodnutí dostatečně vysvětlil, k jakým skutkovým závěrům došel a jaké části Pravidel žalobce porušil.
75. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí se závěry SZIF ztotožnil. Soud považuje napadené rozhodnutí za srozumitelné. Žalovaný reagoval na všechny odvolací námitky žalobce. Nesouhlas žalobce se závěry žalovaného nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Pokud jde o námitku neprovedení žalobcem navrhovaných důkazů, žalobce tyto důkazy navržené ve správním řízení nijak blíže nespecifikuje a soud se proto jeho námitkou nemůže blíže zabývat. Tvzení žalobce, že řízení před SZIF i odvolací řízení byly pouze pro forma, neboť názory správních orgánů byly již byly předem zjištěny, je pouhou spekulací.
76. Soud se ztotožnil se správními orgány, že zjištěné skutečnosti svědčí o porušení tří částí Pravidel (k jednotlivým částem viz níže). Porušení byť jen jediné z nich přitom vede k uložení sankce C, tedy snížení dotace o 100 %. Soud se neztotožnil s žalobcem, že by rozhodnutí správních orgánů nebyla přezkoumatelná.

Nedodržení účelu projektu

77. Správní orgány konstatovaly porušení části A, Kapitoly 4, písm. g) Pravidel (viz str. 12 prvostupňového a str. 25 napadeného rozhodnutí):

Příjemce dotace se zavazuje, že dodrží účel projektu uvedený v Žádosti o dotaci a splní veškeré další specifické podmínky po celou dobu trvání závazku; C“,

78. Soud se ztotožnil se správními orgány, že z dokladů předložených žalobcem nevyplývá, že by dodržel účel projektu.
79. V žádosti popsal žalobce projekt takto:

Jedná se o rekonstrukci objektu v zemědělském areálu v obci P., p.p.č. XX/XXX. k. ú. P. Objekt bude přestavěn na stolařství. Ve spodním patře vzniknou stolařské dílny pro práci se dřevem a sklady s

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

trvalou teplotou (řízená atmosféra) pro skladování a sušení dřeva a dřevěných výrobků. V prvním patře objektu vznikne zázemí pro zaměstnance včetně prodejních prostorů a kancelářského zázemí pro tento provoz. Součástí projektu bude i nákup speciálního zařízení - průmyslového skeneru pro skenování výrobků (přesnost nastavení výrobních linek pomocí pracovních stanic)

80. Výsledky projektu žalobce popsal v žádosti takto:

Výsledkem projektu bude fungující stolařská dílna včetně vybavení a skladu s řízenou atmosférou, dále pak zázemí pro zaměstnance a klienty včetně vybavení provozovny nábytkem. Po ukončení realizace projektu bude objekt nadále sloužit stejnému účelu, pro který je rekonstruován, tedy pro stolařskou výrobu, včetně prodeje výrobků koncovému uživateli.

81. Žalobce měl od počátku řízení, resp. již od kontroly ex post, možnost doložit takové doklady, které by prokázaly, že vznikla stolařská dílna, že nakoupil odpovídající vybavení takové dílny a že tato dílna skutečně fungovala. Takové doklady nedoložil. Doložené doklady dodržení účelu vytvoření fungující stolařské dílny neprokazují. SZIF i žalovaný nadto vzhledem k množství nesrovnalostí (viz str. 16-23 prvostupňového rozhodnutí), zcela legitimně zpochybnil věrohodnost předložených dokladů.
82. Závěr o nedodržení účelu projektu dále správní orgány učinily na základě kontroly ex post. Kontrolorům SZIF při ohlášené kontrole dne 21. 7. 2016 žalobce neumožnil vstup do jednoho ze skladů se dřevem (jelikož žalobce u sebe neměl klíče), ve druhém ze skladů nebylo uskladněno žádné dřevo. V truhlářské dílně zároveň nepracovali žádní zaměstnanci a nadzemní patro s administrativním zázemím bylo dle kontrolorů předimenzované. Dne 23. 8. 2016 při neohlášené kontrole opět v dílně nebyli žádní zaměstnanci, jeden ze skladů byl zneprístupněn izolačními deskami, ve druhém nebylo žádné dřevo a administrativní část byla uzavřená.
83. Za dílčí důkaz o tom, že projekt nesplňuje účel, považoval žalovaný nedostatečnost propagace projektu. Soud se neztotožnil s žalobcem, že by žalovaný nemohl dostatečnost propagace hodnotit s ohledem na absenci odbornosti a praktických zkušeností. Žalovaný může rozsah propagace hodnotit, aby zjistil, zda stolařská dílna skutečně fungovala. Zároveň z prvostupňového rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že závěr o neplnění účelu projektu nespočívá pouze na hodnocení propagace.
84. Je tedy zřejmé, z čeho žalovaný a SZIF dovozují, že žalobce neplnil účel projektu.

Plnění a hodnocení preferenčního kritéria

85. Správní orgány dále konstatovaly porušení části B, přílohy č. 3 Pravidel:

Preferenční kritéria jsou závazná a jakékoliv nesplnění podmínek preferenčních kritérií nebo předložení nepravdivých či neúplných údajů pro hodnocení preferenčních kritérií se posuzuje jako nedodržení podmínek dotace; C.

86. V žádosti žalobce uvedl, že vytvoří tři nová pracovní místa, a to na pozici účetní, provozní technik a vedoucí provozu. V kolonce *Nová pracovní místa, která jsou předmětem preferenčního kritéria* uvedl následující:

11.Datum nástupu	12.Místo výkonu práce	13.Náplň práce	14.Stanovená pracovní doba	15.Mzda, plat
1.11.2013	Stolařství, Podsedice p.p.č. 89/2	účetní	40 hodin týdně	11 000
1.11.2013	Stolařství, Podsedice p.p.č. 89/2	provozní technik	40 hodin týdně	11 000
1.11.2013	Stolařství, Podsedice p.p.č. 89/2	vedoucí provozu	40 hodin týdně	11 000

87. Žalobce však doklady prokazující plnění preferenčního kritéria nedoložil.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

88. Žalobce doložil dvě verze pracovních smluv na dobu neurčitou zaměstnankyně A. R., která měla být zaměstnána jako pracovník provozu a účetní stolařství. Obě smlouvy měly být podepsány dne 1. 5. 2014, liší se však místo podpisu smlouvy, sídlo firmy i podpisy zaměstnankyně i zaměstnavatele (byť se jeví, že podpisy patří stejným osobám). V rámci vyjádření k zahájenému řízení o vrácení dotace v roce 2019 žalobce dále doložil dodatek k pracovní smlouvě, z něž vyplývá, že A. R. měla být zaměstnána na dobu určitou od 1. 4. 2016 do 30. 1. 2017. Podle údajů ČSSZ pracovala A. R. pro žalobce od 1. 5. 2014 do 31. 10. 2015 a následně od 1. 4. 2016 do 30. 4. 2017.
89. Nesoulad mezi doloženými smlouvami a údaji ČSSZ spočívá v tom, že od 1. 11. 2015 do 31. 3. 2016 A. R. pro žalobce nepracovala. Požadavek vytvořit a udržet tři pracovní místa, mezi kterými bylo i místo účetní, žalobce v tomto období neplnil. Žádnou jinou pracovní smlouvu (ani dohodu o práci mimo pracovní poměr) na pozici účetní žalobce nedoložil.
90. Žalobce v žalobě přiznává, že registroval výpadek po dobu pěti měsíců, nicméně žalovaný měl podle něj zohlednit i pracovníky pracující na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. V triplice pak žalobce uvádí, že z údajů ČSSZ vyplývá, že zaměstnával vždy minimálně tři zaměstnance a že preferenční kritérium plnil.
91. Z údajů ČSSZ vyplývá, že kromě S. T. a J. Y. pracovali v daném období pro žalobce ještě I. Y. a K. L. Pracovní smlouvy těchto zaměstnanců však žalobce nedoložil a není tedy zřejmé, zda tito zaměstnanci pracovali na pozici účetní stolařství, ani zda vůbec pracovali ve stolařství, a ne například v původní zemědělské činnosti žalobce (včelařství). Pouze na základě údajů ČSSZ tak není možné učinit závěr, že žalobce preferenční kritérium plnil.
92. Žalobce v žalobě namítá, že napadené rozhodnutí je věcně nesprávné, jelikož správní orgány nezohlednily zaměstnance pracující na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.
93. Dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr však nemohou nahradit vznik nových pracovních míst. Příloha č. 9 Pravidel uvádí, že „[n]ově vytvořeným pracovním místem se rozumí zaměstnanec v pracovním poměru se stanovenou pracovní dobou 40 hodin týdně, [...]“. Podle § 33 zákona č. 262/2006 Sb. zákoník práce, vzniká pracovní poměr pracovní smlouvou. Správní orgány proto nemohly zohlednit pracovníky pracující na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.
94. Žalobce ostatně ve správním ani soudním řízení netvrdil, že by C. D. či E. F. pracovali na dohodu o provedení práce coby účetní namísto místo A. R., naopak tvrdil, že šlo o nárazovou výpomoc na pozici provozního technika.
95. Soud nad rámec nezbytného doplňuje, že Krajský soud v Ústí nad Labem ve věci 102 T 24/2021 A. R. vyslechl. Ta uvedla, že „[p]ro obžalovaného nikdy účetní nedělala“.
96. Soud se ztotožnil se správními orgány, že žalobce předložil nepravdivé či neúplné údaje (různé verze pracovních smluv, chybějící pracovníci na období 1. 11. 2015 – 31. 3. 2016) a neprokázal, že preferenční kritérium vytvoření pracovních míst splnil. Již samotné doložení neúplných údajů je přitom dle Pravidel sankcionováno sankcí „C“ spočívající ve snížení dotace o 100 %.

Předložení nepravdivého prohlášení nebo důkazu

97. Správní orgány konstatovaly též porušení části A, Kap. 3, písm. k), Pravidel:

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

Dotaci nelze poskytnout rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. V kterémkoli z těchto dvou případů bude žadatel/příjemce dotace navíc vyloučen z poskytování dotace v rámci téhož opatření během daného a následujícího roku; C.

98. SZIF v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že konstatování porušení části A, kapitoly 3 bodu k) Pravidel učinil především s ohledem na několik verzí pracovních smluv, které navíc nesouhlasí s údaji od ČSSZ. SZIF tedy jednoznačně uvádí, jaké doklady považuje za předložení nepravdivého dokladu nebo důkazu.
99. Soud se s hodnocením SZIF ztotožňuje. Doložení různých verzí pracovních smluv z téhož dne (viz výše) lze hodnotit jako úmyslné předložení nepravdivého prohlášení nebo důkazu.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

100. Soud považuje napadené rozhodnutí z výše uvedených důvodů za přezkoumatelné a věcně správné.
101. Městský soud shledal, že žaloba není důvodná, proto ji I. výrokem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
102. Podle § 60 s. ř. s. má právo na náhradu řízení ten účastník, který měl ve věci plný úspěch, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto soud II. výrokem rozhodl, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl úspěch ve věci, nicméně mu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud proto III. výrokem rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. Z.